

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

anbefale sig at gaa over til en Maksimalavancefastsættelse. Forholdet er imidlertid det, at Priskontrolraadet allerede nu for en meget væsentlig Del har Haand i Hanke med Brændselspriserne, og en Fastsættelse af Maksimalavancer vilde, hvis den gik alene, i det store og hele kun betyde en Fastslaaen af de af Priskontrolraadet gennem nogen Tid fulgte Retningslinier. Det vilde være en Misforstaaelse at tro, at en Maksimalavance paa en eller anden magisk Vis skulde føre til Prisnedsættelser. Den væsentligste Grund til Prisstigningerne er de meget høje Fragter, der atter hidrører fra de lange Rejser, Forsikringspræmierne og de mellem Rederne og Søfolkene trufne Aftaler om Krigstillæg til Hyrerne. Da Fragterne er endog særdeles uensartede, har man optaget Spørgsmaalet om en Udligning af Fragterne gennem en Fragtudligningskasse, og kan dette Problem løses paa en tilfredsstillende Maade, vil det formentlig være rimeligt at gøre dette i Forbindelse med en Fastsættelse af Maksimalavancer.

De ærede Forespørgere har rejst Spørgsmaal om, hvorvidt de fremkomne Forlydender om, at Staten paatænker en Monopolisering af Brændselsimporten, er rigtige, og jeg maa hertil svare, at Regeringen naturligvis har maattet overveje, hvorvidt en Centralisering af Indkøbene vilde kunne føre til en større Sikkerhed for jævne Tilførsler og til lavere eller i hvert Fald mere ensartede Priser. En Centralisering kan imidlertid meget vel være noget andet end det, man normalt forstaaer ved en Monopolisering. Vi har jo allerede centraliseret Indkøbene for Korn og Foderstoffer, og det vilde næppe have været forsvarligt, hvis man ikke blandt de mange andre Overvejelser, Brændselsituationen nødvendigvis maa give Anledning til, ogsaa var gaaet ind i Overvejelser om en Centralisering af Brændselsindkøb. Jeg kan paa nærværende Tidspunkt kun meddele de ærede Forespørgere, at Spørgsmaalet om en hensigtsmæssig Centralisering af Brændselsindkøbene er Genstand for Overvejelse, men noget Resultat foreligger ikke. Spørgsmaalet vil naturligvis under alle Omstændigheder, hvis det skulde blive aktuelt — hvad jeg altsaa ikke i Dag ved —, blive forelagt for Det erhvervsøkonomiske Raad eller, hvis der er Tale om saa indgribende Foranstaltninger, at en Lovgivning paa Omraadet skønnes fornøden, for Rigsdagen.

Det er muligt, at de kommende Ugers Undersøgelser af hele Brændselsspørgsmaalet viser, at en Centralisering af Brændsels-

indkøbene under Statens Ledelse ikke er fornøden, og i saa Fald vil den ikke blive foretaget. Da Sagen, som nævnt, i Forbindelse med Spørgsmaalet om de øvrige Muligheder, der er til Stede, herunder den af mig nævnte Mulighed for Oprettelsen af en Fragtudligningskasse, for Tiden overvejes, og da jeg ikke plejer at sige andet og mere, end jeg fuldt ud kan staa ved, kan jeg ikke udtale mig paa mere bestemt Maade om denne Sag end allerede sket. Meget maa afhænge af de Undersøgelser, der for Tiden er i Gang, men i øvrigt skulde en Centralisering — eventuelt noget i Retning af den Centralisering, der allerede er sket for Kornets Vedkommende — formentlig ikke kunne virke afskrækkende for Partiet Venstre. Noget andet er, at Centraliseringen rent praktisk er vanskeligere gennemførlig for Kul end for Korn.

Jeg tror hermed, jeg har besvaret den rejste Forespørgsel, og for at vende tilbage til det afgørende Spørgsmaal i Dag, nemlig den nuværende Brændselsituation, vil jeg da gerne slutte med at slaa fast, at de Vanskeligheder, vi befinder os i, der heldigvis endnu i ikke ringe Grad er lokalt betonedede, skyldes følgende Forhold: 1) den skærpede Blokadesituation, der indtraf i Løbet af December Maaned, 2) at Effektiviteten for de danske Skibe, der nu helt og holdent selv maa besørge Transporterne til England, er mere end halveret paa Grund af de lange Rejser, 3) at den skærpede Krigsførelse medførte, at Skibsfarten paa England laa stille fra lidt før Jul til et Stykke ind i Januar, fordi man fra Besætningernes Side nærede Betænkeligheder ved at sejle, og endelig, 4) at der, efter at det var lykkedes at træffe saadanne Foranstaltninger mod de nævnte meget store Vanskeligheder, at vi sikkert med Sparsommelighed kunde være kommet igennem Vinteren uden større Afbræk, indtraf en Frost- og Isperiode af en saadan Voldsomhed, at Tilførslerne saavel sydfra som vestfra praktisk talt standsede.

Jeg understreger sluttelig, at der i Dag er trukket et saa stort Antal Skibe ind i Kultransporten, at det skulde være tilstrækkeligt til at sikre et sparsommeligt Forbrug i Løbet af den resterende Del af Vinteren, forudsat at det overhovedet tillades Skibene at sejle.

Anden Næstformand (Westermann): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De genoptages i Aften Kl. 19³⁰.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han i Dag i Landstinget har fremsat: